

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen *uiterlijk* Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De oorlog in Sleeswijk is geëindigd. De Denen zijn naar het eiland Alsen afgetrokken, ten deele naar Noord-Jutland geweken. Weldra zal geen Deensch soldaat meer in Sleeswijk staan, en is dan de phase ingetreden, door de *Nord-Deutsche Zeit* als noodzakelijk gesteld, alvorens men aan een wapenstilstand kon denken. Men meent nu, dat van een wapenstilstand wel is gesproken, maar dat de geheele ontruiming van Sleeswijk als voorwaarde is gesteld, alvorens daarover te onderhandelen. De telegram uit Frankfort van Dingsdag zou dan blijken geen beursgerucht te zijn geweest, dat allen grond miste. Integendeel meldt *heden* een telegram uit Londen, dat Engeland een wapenstilstand en conferentie bepaald voorslaat.

De ontruiming was dan ook wel geschikt, om te doen denken, dat men den oorlog niet te ver wilde doordrijven. Van Koppenhagen komen echter nog geene tijdingen, dat men er tot concessiën geneigd is, terwijl ook uit Weenen berigt is van het zenden van versterkingen naar 't leger in Sleeswijk. Het schijnt evenwel, dat te Koppenhagen als in Duitschland zelf, de regering eene andere meening is toegedaan dan de natie. De regeringen letten een weinig meer op 't belang der dinastien; is de hartstogt bij de natien daarentegen eenmaal opgewekt, zij laten zich niet zoo dadelijk den teugel weder aanleggen.

Engeland zit intusschen in den geheelen loop der Deensche zaak achter de schermen; *Palmerston* gaf, toen men hem inlichtingen vroeg, wel is waar te kennen, dat hij niet voor profeet kon spelen, maar hoe zeer men over de Britsche nota's lagchen moge, het Britsch-kabinet zal de invloed, die aan 't zelve regtmatig in de Deensche zaak toekomt, niet laten ontnemen. Koning *Christiaan*, die moet hechten aan zijn hertogelijke kroon, zal stellig in overeenstemming handelen met den Engelschen premier. Lord *Russell* heeft het buitendien eergister in het Hooogerhuis verklaard, en wel in zeer harde woorden, dat het *belagchelijk* ware te veronderstellen, dat verzekeringen den eenen dag in vreedstijd gegeven, den volgenden dag door den oorlog, die uitbrak, zouden in 't niet vallen, terwijl

als de Duitsche grootmagten zich door den krijg los mogten wanen, van de overeenkomsten met Denemarken gesloten, dit in geen geval 't zelfde was met de verplichtingen tegenover de andere mogendheden bij 't protokol van 1852 op zich genomen.

De Duitsche Bond moge dus partij kiezen voor den prins van Augustenburg, Pruisen zal evenmin als Oostenrijk die verplichtingen maar eenvoudig durven ter zijde stellen, met den kans het dan met de andere groote mogendheden te kwaad te krijgen.

Van de pogingen der Europeesche mogendheden tot het hervatten der onderhandelingen door een wapenstilstand in 't leven te roepen, is niets zekers bekend, om met eenige zekerheid den uitslag er van te voorzeggen. Uit Weenen evenwel luiden de tijdingen zelfs niet bevredigend in deze; half officieële bladen spreken er van het voortzetten van den oorlog in Noord-Jutland, als mogelijk antwoord op de blokkade maatregelen van Denemarken. En wat het hof van Koppenhagen betreft, het schijnt niet slechts Alsen te willen bezet houden, maar ook de positie Duppel te zullen verdedigen. De ontruiming van die stelling wordt stellig weersproken. De verovering, die de Pruisen zeker gaarne als hun aandeel in de zegepralen van den veldtocht zullen willen beproeven, zal weder veel bloeds kunnen kosten. Het geschut treft echter tegenwoordig zoo zeker en ver, dat ook de verdediging van versterkte posities moeilijker wordt. De verbondenen meenen, dat zij dan ook, als Duppel eens in hunne magt is, het eiland Alsen over de zeestraat heen met hun ver reikend geschut zullen bestrijken.

Uit Koppenhagen wordt van Dingsdag gemeld, dat de rijksdag besloten heeft een groet aan het leger te zenden, waarin zal worden te kennen gegeven, dat het leger, zoodra de omstandigheden het zullen toelaten, weêr voorwaarts gevoerd zal worden. De minister *Monrad* was het er zeer mede eens en verklaarde, dat de regering het opgeven van Dannewirke niet als eene teeken tot terugwijken beschouwde. Het oorspronkelijk ontwerp tot eene proclamatie aan het leger is door *Monrad* op weg van Sonderburg naar Flensburg opgesteld. Te Flensburg heeft generaal *de Meza* de proclamatie goedgekeurd, de koning heeft de uitdrukking „het land staat voor den vijand open” bestreden.

In zijne proklamatie aan het leger, den 6 dezer te Sonderburg uitgevaardigd, zeide koning *Christiaan IX.* „Ik heb niets dan dit éénige leger en uwe meest ervaren chefs hebben gemeend dat ik het niet zou behouden, wanneer gij niet terugtrekt. Daarom hebben zij besloten u te doen terugtrekken. Soldaten! Ik sta verlaten in de wereld met mijn volk. Tot heden heeft geene mogendheid verklaard, ons met der daad te zullen bijstaan. Ik vertrouw op u en mijne vloot.”

Generaal *Wrangel* heeft vier der notabelen van Rendsburg bij zich ontboden en tot hen gezegd: „Men heeft mij medegedeeld dat gij als ijverige burgers van Sleeswijk-Holstein, een aanmerkelijken invloed op de bevolking dezer stad uitoefent. De goede zaak die wij beiden dienen zal zeker alles er bij winnen, als gij in overeenstemming met ons handelt, door onze pogingen zooveel uwe krachten toelaten te ondersteunen. Die zaak kan geen voordeel trekken van demonstratiën en buitensporigheden. Men heeft mij gezegd, dat vele ambtenaren alhier zeer bekwame lieden zijn en er geene enkele degelijke reden bestaat om ze te ontslaan. Ik verzoek u dus op ons te vertrouwen en ons alleen het nemen der noodige maatregelen over te laten.”

Professor *Hansen* heeft hierop geantwoord:

„Wij zijn niet met wantrouwen tot u gekomen maar hebben u begroet als onzen bevrijder. Wij danken u dat gij de pressie van een Deensch leger hebt opgeheven, ten koste van Pruissens bloed; maar niet dat leger is het werktuig van het sedert jaren heerschend verdrukkingstelsel; niet dat leger was onze ware vijand maar veeleer het leger van Deensche ambtenaren die ons zijn opgedrongen en die de onregmatigste tirannie in ons vaderland hebben uitgeoefend. Die verdrukken van alle regt moeten vertrekken....”

„Moeten?” viel hier *Wrangel* in de rede.

„Ja, zij moeten vertrekken,” herhaalde rustig *Hansen*.

„En ik zeg u, hernam *Wrangel* in drift, „dat zoolang ik het bevel zal voeren, geen ambtenaar uit zijn ambt zal treden, dan zoo hij door ons ontslagen is! Ik zal de beambten beschermen, zelfs met de wapenen. Zoudt gij soms tegenover deze verklaring nieuwe demonstratiën willen ondernemen?”

„Excelentie” wij hebben dertien jaren lang het ondragelijkste verduurd, zonder daarom onze regten op te geven, wij zullen ons door Pruissens bedreigingen geen vrees laten aanjagen. Wij zijn niet van plan buitensporigheden onder het volk uit te lokken, maar wij verhalen, dat de Deensche ambtenaren moeten vertrekken.”

„Wel, hernam *Wrangel* zij zullen ontslagen worden, zoo gij bewijst, dat zij hun ambt onwaardig zijn.”

„Dan zullen wij er binnen veertien dagen van verlost zijn.”

De Denen zijn hoogst verontwaardigd over de ontruiming van Dannewirke; zij noemen het een schelmstuk, en toen de *Mera* zaterdag avond door Flensburg reed werd hij door de Deensche beambten en straatjongens uitgefloten. De Pruisen en Oostenrijkers vertrouwden hunne ooren niet toen zij van burgers die 's nachts Sleeswijk verlaten hadden van de ontruiming van de vestingwerken kennis kregen. De Denen hebben op Dannewirke en te Sleeswijk een menigte materiëel achtergelaten; alleen het hooi en stroo wordt op eene waarde van 250000 Th. geschat. — Eene mijl ten Noorden van Sleeswijk, waar de Idstedter vlakke aanvangt, liggen de eerste in den steek gelaten kanonnen; het zijn uitsluitend kanonnen der vroegere Sleeswijk-Holsteinsche armée, en de Pruisen en Oostenrijkers zullen voor 12 jaren weinig verwacht hebben, dat zij wat zij den Denen overleverden onder zulke omstandigheden zouden heroveren. Hoe verder men naar het Noorden komt, des te meer omgeworpen kanonnen, kruid- en munitiewa-

gens ziet men. Bij Heiligbeek tusschen Sleeswijk en Flensburg liggen een paar doodgeschoten Hongaarsche huzaren; bloedsporen bewijzen dat de strijd hier reeds heeft aangevangen. Op verschillende punten ziet men lijken. Bij Oversee was men bezig er te begraven. Er lagen er echter nog velen onbegraven, meest Oostenrijkers, allen in het hoofd geschoten. Op één punt lagen rijen Oostenrijkers voor rijen Denen achter eene heg. Anderhalf uur lang is met ontzettende verbittering gevochten, en gedurende dien tijd verloren de Oostenrijkers 1300 man; eene compagnie jagers telde na den slag slechts 26 man.

Van het oorlogstooneel wordt nog berigt, dat de stelling der Denen niet houdbaar was, wie het bevel had gevoerd. Onophoudelijk aangevallen door de Oostenrijkers en de Pruisen was het Deensche leger niet talrijk genoeg om het hoofd te blijven bieden. Men laat het volste regt wedervaren aan den moed der Denen maar voegt er bij, dat de linie van verdediging te uitgestrekt en niet sterk genoeg bezet was om met vrucht te worden verdedigd tegen het vereenigde leger. — De prins van Thurn und Taxis, die men eerst zeide dat in 't gevecht bij Oversee gesneuveld was, schijnt slechts gewond. Hij is de schoonbroër van de keizerin van Oostenrijk en behoorde tot het reg. huzaren van Lichtenstein; dat reg. is in eene hinderlaag gevallen en geheel in de pan gehakt. Van het reg. huzaren koning der Belgen, heeft een bataljon, 17 officieren en 500 onderofficieren en manschappen verloren. De ontbrekende officierplaatsen worden allen door onderofficieren of door soldaten, die zich onderscheiden hebben, weder aangevuld. Sommige Deensche regimenten zijn insgelijks zwaar geteisterd bij het bloedige gevecht te Oversee. Het regiment linietroepen te Koppenhagen is, naar men heeft vernomen uit den mond van krijgsgevangenen tot een 50tal manschappen na geheel vernield. De oorzaak dat de strijd zoo buitengewoon hardnekkig is geweest, wordt toegeschreven aan het verlies, door de Oostenrijkers in den aanvang van het gevecht geleden, toen betrekkelijk zeer vele officieren werden gedood. Dit deed de Oostenrijksche troepen in woede ontbranden. Met de bajonet drongen zij in op de Denen, die veel talrijker waren dan zij, en gaven geen kwartier, zoodat de slagting gruwelijk was.

Een soldaat der Pruissische voorhoede schrijft van 8 dezer uit Rude bij Glucksburg aan zijne ouders.

„Den 5 dezer voormiddags tegen 10 uur braken wij van Missunde op en marcheerden den ganschen dag in den schrikkelijksten sneeuwstorm tot 's avonds 10 uren, hielden toen halt en bleven 3 uren op het vrije veld zonder hout en stroo in de een voet hoge sneeuw liggen. Ten 1 uur marcheerden wij verder, om nog in denzelfden nacht met vier andere battailons in 40 booten over de Schlei te gaan en de tegenover liggende schansen te nemen en eene te Kappen staande Deensche brigade terug te drijven. Bij onzen afmarsch werd bevel gegeven geen geweer te laden, daar de schansen zonder schot met de bajonet en piek genomen zouden worden. Dit bevel werd in de diepste stilte aangehoord en het scheen als dacht ieder er slechts aan, zijne rekening af te sluiten. Toen wij aan de Schlei gekomen waren werd eerst eene compagnie van het 60 overgezet. Elk oogenblik dachten wij den strijd te zien aanvangen en waren gereed naar de booten te snellen. Het bleef echter stil en na een uur kregen wij berigt, dat de Denen in den grootsten haast met achterlating van 4 kanonnen op wagens waren afgetrokken. Na 2 uur rustens gingen wij bij Arnis over eene pontonbrug en snelden de Denen na, zonder hen echter in te halen, daar zij reden. Heden hebben wij rustdag. Gisteren zijn de Oostenrijkers ons voorbij gemarcheerd en nu hoor ik ze druk schieten.

Dezer dagen is berigt, dat de Russische regering door de arrestatie van een persoon te Warschau toevallig in bezit is gekomen van de lijst van de leden van het nationaal bestuur. Al de leden moeten nu gearresteerd zijn; ook moet het gebleken zijn dat een groot aantal politie-agenten gemeene zaak gemaakt hadden met het nationaal bestuur en hunne geheime handlangers waren. Natuurlijk zijn ook deze onmiddellijk in verzekerde bewaring gesteld en velen hebben, naar luid van genoemd berigt, hunne misdad erkend. Ten gevolge der papieren die de regering in handen zijn gevallen, heeft zij ook den sleutel gekregen van het geheime letterschrift van het nationaal bestuur.

De *Dziennik* bevat eene circulaire van den stedehouder aan de militaire chefs in Polen, volgens welke de insurgenten, die vrijwillig met hunne wapenen terugkeeren, volkomen worden vrijgelaten; die, welke zonder wapenen terugkeeren, worden vrijgelaten op legitimatie en onder waarborg hunner dorpsgemeente; terwijl die overigens in handen komen, zullen worden gedeporteerd tot zoo lang orde en rust zullen hersteld zijn.

De berigten uit Italie zijn tegenstrijdig. De officiële verklaringen van het kabinet van Turijn vredelievend. Van den heer *Hudson*, die als privaatman in Italie gebleven is, moeten daarentegen verontrustende brieven te Londen ontvangen zijn.

Het *Dresd. Journ.* zegt, dat de Italiaansche regering niet door tusschenkomst van den Franschen gezant te Weenen geprotesteerd heeft tegen de toerusting van Oostenrijk, maar dat het kabinet der Tuileriën juist de Oostenrijksche regering gewaarschuwd heeft voor de plannen der Italiaansche regering. De Fransche regering moet ook niet alleen *Pasolinis* verzoeken ronduit van de hand gewezen, maar tevens te Turijn te kennen gegeven hebben, dat zij zich in het belang van den Europeschen vrede en om Italie van zijn verderf terug te houden, zich verplicht ziet de Oostenrijksche regering te waarschuwen.

De laatste berigten uit Amerika luiden, voor zoover het krijgstooneel betreft, niet gunstig voor de Noordelijken. Wel is waar is de Zuidelijke aanval op Athens in Alabama teruggeslagen, terwijl twee hunner regementen eene poging hadden gewaagd om *en corps* te deserteeren, doch daarentegen is hunne kavalerie tot op ongeveer vier mijlen afstands van Knoxville voortgerukt, waarbij die corpsen zich van een honderdtal wagens en andere goederen, benevens een aanmerkelijk aantal stuks vee hebben meester gemaakt. Bovendien zijn zij er in geslaagd zich met hunne batterijen zoodanig te posteren, dat de vaart op de Mississippi bij Granville en Milleken's bijna geheel in hunne magt is. Gelijk overigens per telegraaf werd gemeld, is hun generaal *Longstreet*, ten gevolge van toegezonden versterkingen, in staat gesteld tot meer krachtige operatiën, ten gevolge waarvan reeds het kavalleriecorps der Noordelijken in Tennessee is teruggeslagen. Daarentegen zijn de Zuidelijke troepen onder Johnston, volgens berigten uit Chattanooga naar het Zuiden geretireerd.

In het congres te Nieuw-York is door een der leden het voorstel gedaan om te verklaren, dat de Mexicaansche monarchie Amerika bedreigt. Ook is eene belasting van 2 pCt. op alle transactien in goud voorgesteld.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

ZEVENAAR, 13 Februarij. Voor een paar dagen scheen men vermoeden te hebben, dat een jong mensch zich aan oplichterij schuldig gemaakt had, welk vermoeden spoedig bevestigd werd. Na verschillende namen zijner woonplaats opgegeven te hebben, om zijn spoor bijster te maken, wist men reeds spoedig waar hij te huis behoorde. De brigadier der Rijksveldwacht heeft hem te Driel opgespoord, van waar hij gevangelijk naar hier is gebracht. Den volgende morgen is hij, in gezelschap met een, hier inwonend persoon, *Heint den Does* bijgenaamd, des morgens uit zijne woning gehaald zijnde, door de politie gevangelijk naar Arnhem getransporteerd.

Te Ellecom begint de strijd op nieuw. Het klassikaal bestuur van Arnhem heeft de benoeming, door den graaf uitgebragt op den heer *Vliegendhart*, geïmprobeerd. Het is wel jammer voor den benoemde, die zich zelfs een reis naar Londen heeft getroost, om zijne gaven aan zijn te dier stede vertoevende begunstigers te doen hooren.

De zaak zal, zegt men, nu weldra in hooger ressort bij het provinciaal kerkbestuur behandeld worden.

Naar men verneemt, heeft de regtbank te Zwolle, op het deswege genomen rekwisitoor van den officier van justitie bij die regtbank, geweigerd regtsingang met dag-

vaarding in persoon te verleen tegen *Ds. v. Rijn*, te Zwolle, wegens poging tot omkoopning van een gevangene-bewaarder in de gevangenis te Zwolle. De officier is tegen die beschikking der regtbank in oppositie gekomen, zoodat deze zaak aan de beslissing van het provinciaal geregtshof moet worden onderworpen.

Een 17tal bierbrouwers in de provincien Z.-Holland, N.-Holland en Utrecht heeft zich tot de Tweede Kamer gewend met een adres, waarin bezwaren worden ontwikkeld tegen het bij die kamer ingediende ontwerp van wet tot verhooging van den accijns op de bieren. Adressanten uiten den wensch, dat het der kamer behagen moge, zoodanige stappen te doen, als leiden kunnen tot eene algeheele afschaffing van den accijns op de bieren, een maatregel, die huns inziens de voortreffelijkste resultaten zou opleveren. „Veertig jaren lang (aldus besluit het adres) hebben de bierbrouwers hier te lande met volhardenden moed gearbeid onder eene wet, die alle ondernemingszucht moest uitdooven, even als zij alle ontwikkeling en verbetering belemmerde en onmogelijk maakte. In een zoodanigen vooruitgang als onder vrijheid van handelen hun deel geweest zou zijn, hebben zij zich, het behoeft kwalijk gezegd, niet mogen verheugen. Toch hebben zij hunne industrie weten staande te houden; ja zelfs, zij hebben zich gewaagd, in Neêrlands koloniën met vreemd product te concurreren. Thans, nu 's lands financien, de regering beweert het tegendeel niet, ook zonder de opbrengst van dit onbeduidend middel in voldoende staat zijn — worde eindelijk ten nutte van het algemeen aan hun nijverheidszin de onmisbare vrijheid gelaten.

Een dagblad van Santiago behelst het volgende:

„Vierentwintig uren zijn verlopen sedert de ramp, die ieder met schrik vervulde. Heden waren reeds 1600 lijken geteld en naar het kerkhof gebragt; men meent, dat het aantal over de 2000 zal bedragen.

„De kerk was door troepen omsingeld, zoo om het weghalen der lijken te vergemakkelijken, als om de verwarring te vermijden, die anders gewis ontstaan ware. De menigte der diepbedroefde nabestaanden of vrienden der overledenen begaf zich nu naar het kerkhof, waar een treurig schouwspel zich aan het gezigt vertoonde. Bij de aankomst van elken wagen met verschroeide of verbrande lichamen — en er kwamen er 175 aan! — drong de menigte er om heen om de lijken te zien, en te trachten eene moeder of zusster te herkennen; te vergeefs evenwel, want de trekken waren onkenbaar en slechts door eenige lappen van de kleeding konden enkelen de lijken hunner dierbaren erkennen.

„Men verhaalt van vele daden van moedbetoon; zoo zag men van buiten door de opene deur *de la Bandera* een vreemdeling, een Engelschman, die, in het schip gedrongen, een geliefd wezen scheen te zoeken; de vlammen omhulden hem en hadden haar reeds bereikt, en toch bleef hij zoeken. Daar zag men hem een vrouwelijk wezen in de armen nemen, en een oogenblik hoopte men nog, dat hij haar redden zou, doch een vuurkolom trof hem en hij viel met zijn geliefden last, om niet weder op te staan.

„Mevrouw de weduwe *Barriga*, moeder van vijf jonge kinderen, die tot eene der achtenswaardigste familiën van Santiago behoorde, begaf zich naar de hoofddeur. Buiten haar zestienjarigen zoon ontdekkende, die haar zocht, riep zij hem vol angst toe: „Red mij, mijn zoon!“ De jongeling snelde naar haar toe, nam haar in de armen en trachtte zich een weg te banen door den menschenberg, die hem den terugweg afsnijdt; maar dat was te veel voor zijne krachten. Twee soldaten, ziende dat hij gevaar liep van om te komen, trokken hem met geweld naar buiten, zoo dat hij genoodzaakt was zijne moeder los te laten.

„Een zestigjarig man ontwaarde een schoon meisje, dat hem door gebaren smeekte, haar te hulp te komen. Hij sprong in de kerk en nam haar op de schouders, en wierp haar zoo naar buiten; zijne krachten geraakten echter daardoor uitgeput, zoodat die schoone daad hem het leven kostte.

„Men zegt, dat dit reeds de derde maal in deze eeuw is, dat die kerk is afgebrand.”

ADVERTENTIE.

De Notaris Mr. H. A. J. PENNINK te *Zelhem*, zal op Dingsdag den 1 Maart 1864, voormiddags te 11 uur, bij H. HUISKES, in de *oude Hengelosche Molen* onder *Hengelo*, op hoogen doen inzetten en 14 dagen daarna, terzelfder uur en plaats difinitief verkoopen:

Den zoogenaamden OUDE HENGELSCHE

MOLEN, op het *Gooi* onder *Hengelo*, met zijn
completen Inventaris, Molenhuis, Tuin en ver-
dere Landerijen, te zamen groot 0-73-34 bunder.
Aanvaarding 1 Mei 1864.

OPENBARE VERKOOP VAN TWEE BOUWPLAATSEN ENZ.

onder Varsseveld (Gemeente Wisch),

welke ten overstaan van den Notaris DE BOTH
aldaar, zal worden gehouden ten huize van G.
COLENBRANDER op de *Kemp* te *Varsseveld*, en wel
bij *inzet* den 20 Februarij en bij *toeslag* den 5
Maart dezes jaars, telkens des voormiddags om
elf ure; te weten:

- I. De Bouwplaats KORT HELMINK in de Buurt-
schap *Westendorp*, bestaande uit Huis, Erf,
Schoor en Gebouwen, Bouw-, Bosch-, Weide-
en Heidegronden, voor 't geheel groot 16
bunders, 99 roeden, 50 el wordt geveild in
vier parcellen en in massa.
- II. De Bouwplaats ZWEERINK, gelegen op den
Heehweg, met Huis, Schoor, Erf en onder-
hoorige Gronden, groot voor 't geheel 28
bunders, 15 roeden, 24 ellen; in twee par-
cellen en in massa.
- III. Een perceel Bouwland op de *Breide*, nabij
Varsseveld aan den grindweg naar *Doetinchem*
gelegen, geheel groot 1 bunder, 56 roeden,
90 ellen; in massa en in drie parcellen.
- IV. Het OVERBEEK zijnde Bosch- en Bouwland,
gelegen bij *Varsseveld*, voor 't geheel groot
65 roeden, 10 ellen; in massa.
- V. Drie parcellen Heidegrond bij *Termaat* en de
Poel op 't *Noorderbroek*, groot 4 bunders,
65 roeden, 20 ellen.

Alles breeder bij gedrukte biljetten.

De aanwijzing *in loco* zal gedaan worden door
G. COLENBRANDER op de *Kemp* te *Varsseveld*, ter-
wijl nadere informatiën verkrijgbaar zijn ten kan-
tore van den Notaris.-- Brieven *franco*.

VERKOOPING VAN EEN BUITENGOED.

De Notaris A. L. DE KRUIJFF te *Voorst*, zal
op den 3 en 17 Maart 1864, telkens om 1 uur,
in het Wapen van Gelderland aldaar, doen inzet-
ten en bij toeslag, verkoopen:

Het voor Zomer- en Winterverblijf geschikt
Buitengoed *BEEKZIGT* genaamd, bestaande
uit een voor weinige jaren, nieuw gebouwd,
Solide en Riant HEERENHUIS met Sierlijke
WARANDA, bevattende *beneden*, fraaije met
Marmeren Steenen belegde en geplafonneerde
Gang, 3 Kamers, 2 en Suite, behangen en met
gestukadoorde Schoorsteenen, voorzien van mar-
meren Mantels, Keuken, Bad- en Mangelkamer,
Wel- en Regenwater-pompen, gewulde water-
vrije Kelders; *boven*, behalve Meiden- en Pro-
visie-Kamers, 5 behangen en geplafonneerde
Kamers en 1 Kabinetje, ten deele met Stook-
plaatsen en marmeren Schoorsteenmantel.— Al-
les net en smaakvol ingerigt en goed onder-
houden. Een afzonderlijk staand Koetshuis met
Stalling en verder eene met smaak aangelegde
plaats met Wandelingen, Tuin, Bouwland en
Boomgaard, groot 3 bunders, 53 roeden.

Aangenaam en fraai gelegen aan eene Water-
rijke Beek, onmiddelijk aan den straatweg in het
dorp *Voorst*, op een afstand van 1 uur van *Zut-
phen*, 2 uren van *Deventer*, en 3 uren van *Apeldoorn*.

De veilingen geschieden in massa en in 2 per-
cellen bij de biljetten omschreven.

Het Buitengoed is dadelijk te aanvaarden en

kan dagelijks worden bezigtigd. Informatiën bij
den Notaris DE KRUIJFF. Brieven *franco*.

NB. $\frac{2}{3}$ van den koopprijs kan tegen 4 pCt. op
1° hypotheek behouden worden.

MARKTBERICHTEN.

AMSTERDAM, den 15 Februarij 1864.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	63½
4	"	"	"	"	99½
2½	"	Spanje	.	.	45½
3	"	"	binnenl.	.	49½
5	"	Portugal 1856/1862	.	.	47
5	"	Russen 1828/29	.	.	100½
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	86½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	55½
5	"	"	National	.	62½
5	"	Amsterd.	.	.	80½

Koers van het Geld: Beleening 4, Prolongatie 4½, Disconto 5 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 23.95; Dito Nat. / 28.17½; Diverse
Engelsche per L / 11.77½; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.77½; Fransche
/ 55½; Belg. / 55½; Pruis. / 34½; Hamb. Russen / —; Russen
in Z.R. / 33½; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / 25½; Napel-
sche / —; Spaansche / 2.35; Amerikaansche Dollars / —.

GRONINGEN, den 12 Februarij 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.00 à / 7.25. 70 P. Nieuwe dito / 6.40
à / 6.70. 74 P. Dito dito / 7.25 à / 7.50. 70 P. Dito witte / 6.80
à / 7.00. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.40. 70 P. Dito / 6.00. 68 P.
Buitenlands / 5.90. 62 P. N. Grijs Boekweit / 4.85. 65 P. Dito
/ 5.50. 62 P. N. Zw. Z. dito / 4.75. 66 P. Dito / 5.55. 50 P.
N. Winter Garst / 3.40. 56 P. Dito / 4.40. 60 P. N. Knobbe
Garst / 4.90. 44 P. N. Dikke Haver / 2.90 à / 2.95. 50 P.
Dito / 3.50 à / 3.60. 36 P. Witte Voer Haver / 2.40. 40 P.
Dito / 2.75 à / 2.85. 38 P. Zw. Voer / 2.30. 44 P. Dito / 2.90.
Paardeboonen / 4.75 à / 5.50. Gort (grove) / 7.00 à / 7.25. Dito
(puik) / 7.35. à / 8.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 9.50 à
/ 13.00. Koolzaad / 11.00 à / 12.50. Geel Mosterzaad / 9.00 à
/ 10.50. Raapolie / 37.50. Lijnolie / 37.00. Raapkoeken 1040
stuks / 70.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 12.00.

ARNHEM, den 12 Februarij 1864.

N. Tarwe / 7.80 à 10.00. Rogge / 6.15 à 6.65. Boekweit / 6.00
à 6.70. Garst / 4.25 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.30. L. Haver
/ 3.00 à 3.75. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 7.50. Gr. Erwt
/ 8.00 à 10.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Gele Erwt
/ 7.50 à 0.00. Graauwe Erwt / 7.00 à 6.00.
N. Aardappelen / 1.70 à 2.10. Boter 110 à 126 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 13 Februarij 1864.

N. Tarwe / 7.80 à 9.20. Rogge / 5.90 à 6.20. Boekweit / 6.30
à 7.00. Garst / 4.50 à 5.00. Haver / 3.00 à 3.40
N. Aardappelen / 1.70 à 1.90.
Boter 100 à 108 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 11 Februarij 1864.

N. Tarwe / 8.30 à 8.85. Rogge / 6.00 à 6.40. Boekweit / 6.00
à 6.30. Garst / 4.00 à 5.00. Haver / 3.00 à 4.00. Boter / 23.00
à 25.75. Aardappelen / 1.40 à 1.70.

DEVENTER, den 12 Februarij 1864.

Tarwe / 8.00 à 9.00. Rogge / 6.00 à 6.70. Boekweit / 5.50 à
6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.00 à 3.75. Boter 1e soort
/ 25.50 à 28.00. 2e soort / 21.50.

DOETINCHEM, den 11 Februarij 1864.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 5.65 à 5.90. Boekweit / 6.30
à 6.75. Aardappelen / 1.30 à 1.50. Boter 102 à 105 Centen het
Ned. Pond.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

DE SCHROEF-STOOMBOOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN»,
van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* weke-
lijks iederen Zaterdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen
Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn
bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.